

„Tohle je poslední místo, kde bych chtěla být,“ řekla Hanna temně. Abbey a Talika se na sebe podívaly, ale Hanna už neřekla nic.

„Máš koně, Hanno?“ zeptala se Talika.

„Mám plnokrevníka, jmenuje se Fešák,“ řekla Hanna.

„Budu se toho muset tolik naučit,“ povzdechla si Talika. „Nemám ponětí, jaký druh koně Pudink vlastně je, až na to, že je širší než delší. Myslím, že to byl další důvod, proč se zalíbil mé mamince. Že nebudu padat z takové výšky!“

„Neboj,“ zasmála se Abbey. „Hanna a já tě naučíme jezdit, že jo, Hanni?“

„Jé, to by bylo fajn,“ rozzářila se Talika. „Děkuju.“

Hanna se podívala na Abbey a vůbec poprvé se usmála. „Ještě nikdy mi nikdo neřekl Hanni.“

„Promiň,“ omluvila se Abbey.

„Neomlouvěj se,“ řekla tiše Hanna. „Mně se to líbí.“

Toho dne u večeře se dívky poprvé setkaly se paní Bristowovou, hlavní kuchařkou.

Roznesla se fáma, že paní Bristowová slyší spadnout hrášek na dvacet kroků. Když Abbey sledovala, jak dívky u vedlejšího stolu učí správným způsobům u jídla, byla ochotná tomu uvěřit.

„Podle toho, jak vypadá, hádám, že nebude přidávat zákusky!“ zašeptala.

Paní Bristowová se otočila rychleji, než by řekl švec. Její korálkové oči si důkladně prohlédly skupinu dívek a zastavily se u Abbey.

„Co jsi to říkala?“ pronesla nahlas.

Hanna a Talika vypadaly, že každou chvíli omdlí, ale Abbey jasně odpověděla: „Jé, tolik se omlouvám, paní Bristowová. Jen jsem říkala, že u vás v kuchyni se dělají ty nejlepší zákusky.“

Paní Bristowová zírala dolů na Abbeyinu jmenovku. Abbeyina tvář zářila obdivem.

„No... tedy... ano,“ pronesla nakonec. Otočila se k nim zády a rychle odešla.

Abbey se podívala na ostatní, zašilhala a otřela si čelo. Hanna a Talika se rozesmály. Slečna Bristowová našťěstí začala zrovna určovat, které stoly se nejdřív postaví do fronty na jídlo, a jejich smích tak unikl pozornosti.

Ale ne každého.

Hannina sestra se prodrala k jejich stolku, popadla Hannu za ruku a odtáhla ji ke stěně. Očividně ji to nerozveselilo. Talika s Abbey sledovaly, jak Elizabeth dává sestře jen pár centimetrů od jejího obličeje důrazné varování.

Když se Hanna vrátila ke stolku, měla slzy na krajíčku.